মোবাইল ফোনে নিৰ্ধাৰণ কৰিব নেকি যুৱপ্ৰজন্মৰ ভৱিষ্যত?

- বৰষা ডেকা, প্ৰাক্তন ৰাষ্ট্ৰীয় শিশু বিজ্ঞানী, MA Assamese, MA Sociology

আজি দুদিনমানৰ আগৰ কথা,সম্বন্ধীয় ভাইটি এজনে মাকক ফোন কৰি মোবাইলত ইন্টাৰনেট পেক ভৰাই দিবলৈ ক' লে,সি হেনো Pub G খেলিব,মাকে সেইমুহূৰ্ততে দিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাত সি প্ৰচণ্ড খং কৰি মাককে বেয়াকৈ কৈ কান্দিবলৈ ধৰিলে,উপায় নাপায় মাকে অন্য এজনৰ হতুৱাই ইন্টাৰনেট পেক টো ভৰাই দিলে।

ই এটা উদাহৰণ হে মাথো,দৈনন্দিন এনেকুৱা ঘটনা আমাৰ সমাজত ঘটিয়েই থাকে।বৰ্তমান সময়ত আটাইতকৈ জনপ্ৰিয় সামগ্ৰিবিধেই হৈছে মোবাইল ফোন।প্ৰাপ্তবয়স্কৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কিশোৰ কিশোৰীৰ লগতে শিশুসকলৰ মাজতো মোবাইল ফোনে ব্যাপক হাৰত জনপ্ৰিয়তা লাভ কৰিছে।ফোনৰ সুবিধাৰ বিষয়ে প্ৰায় সকলোৰে জ্ঞাত।ই আমাৰ আলোচ্য বিষয় নহয়।বিজ্ঞান-প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰ উদ্ভাৱনে মানৱ জাতিৰ বিকাশক বহুদূৰ আগুৱাই লৈ গৈছে।প্ৰতিদিনে ন ন প্ৰযুক্তিৰ উদ্ভাৱনে পৃথিৱীৰ ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছে।কিন্তু প্ৰশ্ন হয় বিজ্ঞান প্ৰযুক্তিৰ অৱদান মোবাইল ফোনে মানৱ জাতিক কিমান দূৰ আগুৱাই নিবলৈ সক্ষম হৈছে? এই যন্ত্ৰবিধৰ উচিত ব্যৱহাৰ আমি কৰিব পাৰিছোনে? মই ভাবো নাই অৰ্থাৎ আমি মোবাইল ফোনৰ জৰিয়তে উন্নতিৰ শিখৰত বগাব পৰা নাই। উপকাৰ কৰাৰ বিপৰীতে ই আমাক অপকাৰহে বেছি কৰিছে,মোবাইল ফোনৰ অত্যাধিক ব্যৱহাৰে যুৱপ্ৰজন্মক অবাটে পৰিচালনা কৰিছে।যাৰ বাবে কু চিন্তা,হতাশগ্ৰস্ততাত আক্ৰান্ত হৈ পৰা যুৱপ্ৰজন্মৰ মাজত আত্মহত্যাৰ প্ৰৱনতা বৃদ্ধি পাইছে।ভাৰতবৰ্ষত জনসংখ্যাৰ অনুপাতে মোবাইলৰ সংখ্যা অধিক,প্ৰতিদিনে কেইবাহাজাৰ মোবাইল ফোন বজাৰত বিক্ৰী হয়। মোবাইল ব্যৱহাৰকাৰী সকলৰ ভিতৰত প্ৰাপ্তবয়স্ক সকলতকৈ স্কুল কলেজত পঢ়ি থকা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যা অধিক।ই ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলৰ বাবে ক্ষতিকাৰক।কৈশোৰ অথবা শিশুৰ মানসিক বিকাশত মোবাইলে বাধা প্ৰদান কৰি আহিছে,ই মানুহৰ মন মগজুত ঋণাত্মক চিন্তা ধাৰাৰ বীজ ৰোপণ কৰে।বৰ্তমান সময়ত যুৱপ্ৰজন্ম ইমানেই মোবাইল আসক্ত যে ইন্টাৰনেট অবিহনে এঘন্টা সময়ো থাকিব নোৱাৰে।ইয়াৰ বাবে দায়ী কোন? অতি কম বয়সতে শিশুক মোবাইল হাতত তুলি দি ওমলিব দিয়া অভিভাৱকসকল অথবা সন্তানক মানসিক কষ্ট নিদিও বুলি প্ৰতি মাহে ইন্টাৰনেট পেক ভৰাই দিয়া পিতৃ মাতৃ সকলেই নিশ্চয় দায়ী।

তেওঁলোকে কোনো দিনেই খবৰ নাৰাখে যে ল’ ৰাজনক বা ছোৱালীজনীক প্ৰতিদিনে ইন্টাৰনেটৰ প্ৰয়োজন কিয় হয়? ইয়াৰ সঠিক ব্যৱহাৰ তেওঁলোকে কৰিছেনে নাই? মোবাইলত আসক্ত ল’ ৰা-ছোৱালীয়ে পাঠ্যপুথিত মনোযোগ দিব নোৱাৰে,কোনো কাৰনতে তেওঁলোকে বাহিৰা কিতাপ অথবা আলোচনীত চকু নুফুৰাই যাৰ বাবে আজি কিতাপ পঢ়িবৰ বাৰে আন্দোলন কৰিব লগীয়া হৈছে। নিজৰ জন্মভূমিৰ বিষয়ে,তাৰ ইতিহাসৰ বিষয়ে অথবা কৃষ্টি -সংস্কৃতিৰ বিয়ষে অজ্ঞাত হৈ ৰৈছে।আনকি তেওঁলোকৰ জীৱনৰ লক্ষ্য উদ্দেশ্য সম্বন্ধে সঠিক ধাৰনা নাই।এয়া নিশ্চয় মোবাইল ফোনৰে কুপ্ৰভাৱ।এই কুপ্ৰভাৱ বৰ্তমান সময়ত এক গুৰুত্বপূৰ্ন তথা চিন্তনীয় বিষয়।এই সমস্যাৰ পৰা হাত সাৰিবলৈ প্ৰথমে অভিভাৱক সকল সচেতন হ’ ব লাগিব।নিজৰ সন্তানক মোবাইলৰ অপকাৰিতাৰ বিষয়ে সঠিক জ্ঞান প্ৰদান কৰিব লাগিব।প্ৰয়োজনত অভিভাৱকসকল অধিক কঠোৰ হৈ মোবাইল আসক্ত সন্তানক নিয়ন্ত্ৰন কৰিব লাগিব।অন্যথা এই সমস্যাই যুৱপ্ৰজন্মক তেওলোকৰ ভৱিষ্যত গঢ়ি তোলাত সাংঘাতিক ধৰনে ক্ষতিগ্ৰস্থ কৰিব।